

İlk yaratılan çiftin Cennetten düşüşü hakkında konuşma

(Af Pazarı 1/3/2020)

Kilisemiz bugün insanoğlu tarihin başlangıcında yaşanan korkunç trajediyi yani Adem ile Havva'nın Cennet'ten kovulmasını anıyor.

Bilindiđi gibi, insan ebediyen mutlu olması ve Tanrı ile sürekli iletişim içinde yaşaması için Tanrı tarafından hür irade ile yaratılmıştır. Ne yazık ki insan hür iradesini kötüye kullandı ve kendisinin düşüşünü hazırlayan ve felakete sürükleyen kötülüğün başı şeytana uyararak itaatsizlik göstermeyi ve Tanrı'yı hoşnutsuz etmeyi tercih etti.

Tanrı, Eski Ahit'te ifşa edildiği gibi, ilk andan itibaren sevgisinden dolayı, Adem ve Havva'nın işledikleri günahı hissetmelerini ve pişman olmalarını ve bu şekilde onları affederek yardım etmek istedi. Fakat onlar hiç pişmanlık göstermediler ve kendilerini haklı çıkarmaya çalıştılar. Meydana gelen kötülük için birbirlerini suçladılar. Adem Havva'nın kendisini baştan çıkardığını söyleyerek suçu onun üstüne attı. Havva ise: "yılan beni aldattı, o yüzden yedim (Yaratılış:3,13)" diye kendini savundu. İtaatsizlikleri ve pişmanlık duymamaları onları cennetten, yani Tanrı ile iletişimlerinden yoksun kıldı, sonuç olarak insan trajik duruma düştü.

Yaşamları tamamen değiştı. İşleri cennetteyken hoş bir meşguliyetti, fakat cennetin dışında artık yorucu ve zordu ve alın teri dökerek ekmeklerini kazanmak zorundaydılar. Toprak diken ve çalılarla doldu ve meyve vermesi için ağır bir şekilde çalışmaları lazımdı. (Yaratılış: 3,18). Hastalıklardan, üzüntülerden, doğal afetlerden, yoksunluktan gelen zorlukların yanısıra devamlı itinayla yaşamlarının her günü için gıdalarını ancak temin etmeyi başarabileceklerdi. (Bkz Yaratılış: 3,18).

Adem ve Havva artık sürgün edilmişlerdi; Sefa ve bereket Bahçesi'nin (Cennet) karşısında oturarak başlarına gelen felaket için feryat ediyorlardı. Eski rahat günlerini hatırlıyorlardı ve o andaki sefaletleriyle karşılaştırarak gelecekte kara günlerin yaşanacağını hesap ediyorlardı ve bu yüzden ağlayıp dövünüyorlardı. Fakat onların soyundan gelenler de yüzyıllar boyunca iç çekmeye ve feryat etmeye devam ettiler.

Acaba Kilise'miz tüm bu üzücü olayları neden bize bugün hatırlatıyor? Bize bunun cevabını günün sinaksarionu (Yortular Takvimi) veriyor:

Adem ve Havva Tanrı'nın emirlerine karşı çıktıkları, oruç tutmadıkları ve yasak meyveyi yedikleri için başlarına tüm bu felaketler geldi. Yarından itibaren biz de Diriliş Bayramı öncesi Oruç dönemine (Megali Sarakosti) girmeye hazırlanıyoruz. Dolayısıyla Tanrı'nın emirlerine uymayanların, oruç tutmayanların ruhlarına ne kadar zarar verdiklerini unutmayıp Tanrı'nın istemine itaat etmeye hazır olalım ve oruç dönemini arzuyla karşılayalım.

Bize buna bugünün ilahileri teşvik ediyor: Hepimiz Oruç Dönemini İncil'in Komutlarına uyararak kabul etmeye hazır olalım ve oruç tutarak Mesih'i hoşnut edelim ve tekrar Cennet'te yaşamaya nail olalım. (Akşam Duasının 4. mısrasıcığı). Ayrıca: Adem gibi Cennet'tin dışında feryat etmememiz ve tekrar Cennet'tin sevincine katılmamız için kendimize/nefsimize hakim olmayı başaralım.(Sabah duası).

Güya daha yüksek manevi meselerle ilgileniyorlarmış ve bu yüzden orucu önemsemeyerek ve hafife alarak oruç tutmayan Hristiyanlar da mevcuttur. Fakat Mesih İsa 40 gün sıkı oruç tuttu. Aziz Elçiler ve İlk Hristiyanlar da oruç tuttuyorlardı. Rab'bin, bizim nasıl oruç tutacağımıza yönlendiren düzenlenmelerini bugünün Kutsal İncil Okumasında duyduk. Elçilerin Kanunlarıyla oruç günleri ayarlanıyor. İmanlıların yaşamında orucun mucizevi sonuçlarını çok iyi tanıyoruz. Tabii ki oruç tek asıl amaç değildir, fakat yüksek manevi amaçlarımıza ulaşmamız için önemli bir araçtır. Bizim tutkularımızı bastırmamıza, Kutsal Ruh'un meyvelerini almamıza, dolayısıyla tanrısallığa ulaşmamıza gerekli olan Tanrı'nın Lütfuna yanaştıran Tanrı'nın İradesine itaat etmemizle doğrudan bağlantılıdır.

Kilise'nin Kutsal Yasalarına göre sağlığı bozuk ve bedeni güçsüz olanlar geleneksel oruç yasalarına uymak zorunda değildirler. Manevi Pederlerinin rehberliğinde oruç konusu düzenlenebilir. Böylece orucun temel unsuru olan Kiliseye itaat, ihlal edilmemiş olur.

Kardeşlerim yarından başlayan Büyük Oruç Döneminde bize Cennet'tin Kapısı'nı açmak için cefâlara maruz kalarak Çarmih'a Gerilmiş olan Mesih'i gözlerimizin önüne getirerek şükran borcumuzun göstergesi misali, O'nun bize öğrettiği şekilde ve gücümüzün yettiği kadar oruç turalım ve bu fedakarlığı O'na sunalım.

Yemek kısıntısıyla başlayan orucun yanısıra Büyük Baba'mız Vasilios'un

(Basil) "Oruç sadece yemeği kısıtlamak değildir.....gerçek oruç, yemeği kısıtlamanın yanında, kötölükten kaçınmak, dilimizi kontrol etmek, öfkemize hakim olmak, kötü alışkanlıkları terketmek, başkalarını yadırgamamak, yalan ve yalan yere yemin etmemektir." (Büyük Basilios Perhiz hakkında 2,7 PG 31,196 D) diye tasvir ettiği gibi Kurtarıcımız Mesih İsa'ya manevi orucumuzu da sunalım.

Dileđimiz bu düşüncelerle yarından itibaren erdemler aşamasına geçelim ve oruç dönemini ve manevi mücadelemizi tamamladıktan sonra arınmış ruhlarla Rabbimiz'in Kutsal Cefâlarına ve Kutsal Diriliđi'ne tapalım.